



2021/0200(COD)

29.4.2022

ADVIES

van de Commissie vervoer en toerisme

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2018/842 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Rapporteur voor advies: Angel Dzhambazki

PA_Legam

BEKNOPTE MOTIVERING

Voorstel van de Commissie voor de herziening van de verordening inzake de verdeling van de inspanningen

Met de Europese klimaatwet hebben de EU en haar lidstaten zich ertoe verbonden de broeikasgasemissies uiterlijk 2030 met 55 % te verminderen ten opzichte van het niveau van 1990 en uiterlijk 2050 de eerste klimaatneutrale groep landen ter wereld te worden. In de zomer van 2020 heeft de Commissie het wetgevingspakket “Fit for 55” voorgesteld, waarmee het huidige EU-beleidskader voor het klimaatbeleid geactualiseerd wordt om de extra emissiereducties te verwezenlijken die deze ambitie vereist.

De verordening inzake de verdeling van de inspanningen (ESR) speelt een belangrijke rol in dit beleidskader, waar het betrekking heeft op emissies van sectoren zoals vervoer (echter uitgezonderd luchtvaart en niet-binnenlandse scheepvaart), gebouwen, landbouw, afvalbeheer en diverse andere emissiebronnen die niet onder het huidige EU-emissiehandelssysteem (ETS) vallen, alsook op emissies die geen verband houden met verbranding voor energie- en productgebruik. De ESR neemt al met al circa 60 % van de totale uitstoot van broeikasgassen in de EU voor haar rekening. Voor de periode 2021-2030 is in de huidige ESR, die in 2018 is vastgesteld, een collectief streefcijfer voor de vermindering van broeikasgasemissies voor de EU als geheel van - 30 % ten opzichte van het niveau van 2005 bepaald. De lidstaten delen de emissiereductie-inspanningen voor de hele EU door middel van bindende nationale reductiedoelstellingen die grotendeels worden bepaald op basis van het bbp per hoofd van de bevolking.

Om de ESR af te stemmen op de hogere klimaatambitie voor 2030, wordt in het voorstel van de Commissie de emissiereductiedoelstelling voor de hele EU verhoogd tot - 40 % in 2030, hetgeen doorberekend naar de nationale doelstellingen neerkomt op - 10 % tot - 50 % onder het niveau van 2005. Volgens het voorstel behouden de lidstaten een zekere flexibiliteit om hun vereiste reductie-inspanningen van jaar tot jaar te verwezenlijken. Bovendien blijven de sectoren wegvervoer en gebouwen onder de ESR vallen, terwijl de Commissie daarnaast in een afzonderlijk initiatief heeft voorgesteld deze sectoren ook in een nieuw EU-breed ETS op te nemen.

Beoordeling van het voorstel door de rapporteur

De rapporteur erkent dat het “Fit for 55”-pakket gericht is op grotere ambities om de broeikasgasemissies van de EU snel terug te dringen en in de komende drie decennia klimaatneutraliteit te bereiken. De rapporteur betreurt echter dat de voorgestelde initiatieven niet gepaard gaan met een grondige analyse om op eerlijke wijze de negatieve gevolgen van een overhaaste overgang (die in wezen uniek is in de wereld) op het concurrentievermogen van de economie en de werkgelegenheid in de lidstaten te bespreken. Dit geldt met name voor mobiliteit, waar het vooralsnog onzeker is of alternatieve emissiearme en emissievrije oplossingen en de energie die zij behoeven breed en snel genoeg beschikbaar zullen zijn om betaalbare mobiliteit voor burgers en bedrijven, een hoeksteen voor het functioneren van onze samenlevingen, te waarborgen. De EU moet dus binnen haar klimaat- en energiebeleid alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat de noodzakelijke verschuiving naar alternatieve brandstoftechnologieën en -infrastructuur, met inbegrip van elektrische energie en op

waterstof gebaseerde brandstoffen, gelijke tred houdt met haar klimaatambities. Om op korte en lange termijn duurzamer te worden, is de vervoerssector afhankelijk van regelgeving die innovatieve technologieën en investeringen in die richting sterk ondersteunt.

De rapporteur waarschuwt dat de extra kosten voor burgers en huishoudens die naar verwachting zullen voortvloeien uit de voorgestelde opname van wegvervoer en gebouwen in het ETS, en meer indirect met de verhoogde ambitie van de ESR, de effecten van de huidige energieprijsinflatie zullen verergeren en dat dit bovenop de reeds bestaande energie- en vervoersarmoede zal komen. Daarom moet worden nagedacht over meer permanente steunmechanismen in het kader van het door de Commissie voorgestelde Sociaal Klimaatfonds.

De rapporteur is voorstander van het voorstel om de sectoren wegvervoer (en gebouwen) binnen het toepassingsgebied van de ESR te houden, aangezien de lidstaten het best in staat zijn passende regelgevende maatregelen te nemen die zijn afgestemd op hun specifieke situatie en de mobiliteits- en huisvestingsbehoeften van hun burgers, om te voldoen aan de beoogde emissiereducties in alle sectoren. De rapporteur steunt ook het voorstel om flexibiliteit voor de lidstaten te behouden om hun emissies te verminderen en hun reductieverplichtingen op doeltreffende wijze na te komen.

De rapporteur acht het belangrijk om de lidstaten en belanghebbenden in de betrokken sectoren een voorspelbaar en stabiel traject voor de vereiste emissiereducties te bieden, en beschouwt dit als een voorwaarde om investeringen en innovatie in klimaatvriendelijke oplossingen te bevorderen. De landspecifieke trajecten voor de toegewezen emissies moeten dus slechts eenmalig worden vastgesteld, en wel aan het begin van de periode 2021-2030. Aangezien een rechtvaardige en eerlijke verdeling van de inspanningen tussen en binnen de lidstaten van cruciaal belang is om de EU-brede doelstelling te halen, moet de Commissie bij het bepalen van de nationale trajecten naast het bbp per hoofd van de bevolking ook kosteneffectiviteits- en billijkheidsaspecten meenemen in haar analyse en hier rekening mee houden. Tot slot benadrukt de rapporteur, gezien de mogelijke opname van het wegvervoer in het ETS, dat alle regels op EU-niveau die binnen de ESR en het ETS vallen, te blijven evalueren, om mogelijke overregulering te voorkomen. In dit verband moet de Commissie uitgebreider verslag uitbrengen over de daadwerkelijke emissiereducties op sectorniveau, bijvoorbeeld in de voortgangsverslagen in het kader van de verordening inzake de governance van de energie-unie en klimaatactie.

AMENDEMENTEN

De Commissie vervoer en toerisme verzoekt de bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande amendementen in aanmerking te nemen:

Amendement 1

Voorstel voor een verordening

Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

(1) De Overeenkomst van Parijs, die in december 2015 in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) is ondertekend, is in november 2016 in werking getreden. De partijen zijn overeengekomen de stijging van de wereldwijde gemiddelde temperatuur ruim onder 2 °C boven het niveau van het pre-industriële tijdperk te houden, en te streven naar een maximale temperatuurstijging van 1,5 °C boven dit pre-industriële niveau.

Amendement

(1) De Overeenkomst van Parijs, die in december 2015 in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) is ondertekend, is in november 2016 in werking getreden. De partijen zijn overeengekomen de stijging van de wereldwijde gemiddelde temperatuur ruim onder 2 °C boven het niveau van het pre-industriële tijdperk te houden, en te streven naar een maximale temperatuurstijging van 1,5 °C boven dit pre-industriële niveau, **met inachtneming van de beginselen van billijkheid en van gemeenschappelijke maar gedifferentieerde verantwoordelijkheden en de respectieve mogelijkheden van landen.**

Amendement 2

**Voorstel voor een verordening
Overweging 1 bis (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(1 bis) In zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodtoestand op het gebied van klimaat en milieu heeft het Europees Parlement er bij de Commissie op aangedrongen onmiddellijk ambitieuze actie te ondernemen om de opwarming van de aarde onder 1,5 °C te houden en een enorm verlies aan biodiversiteit te vermijden, onder meer door tegenstrijdigheden in het huidige EU-beleid met betrekking tot de noodtoestand op het gebied van klimaat en milieu weg te werken en te waarborgen dat alle relevante wetgevings- en begrotingsvoorstellen volledig in overeenstemming zijn met de doelstelling om de opwarming van de aarde onder 1,5 °C te houden en dat zij niet bijdragen aan het verlies aan biodiversiteit.

Amendement 3

Voorstel voor een verordening Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

(3) De Europese Green Deal³¹ omvat een uitgebreide reeks elkaar versterkende maatregelen en initiatieven die gericht zijn op het bereiken van klimaatneutraliteit in de EU tegen 2050, en er wordt een nieuwe groeistrategie in vastgesteld die tot doel heeft de Unie om te vormen tot een eerlijke en welvarende samenleving, met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie ***waarin economische groei is losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen***. De Green Deal moet daarnaast het natuurlijk kapitaal van de Unie beschermen, behouden en verbeteren, en de gezondheid en het welzijn van de burgers beschermen ***tegen milieugerelateerde risico's en effecten***. ***Tegelijkertijd treft deze transitie*** vrouwen en mannen anders en heeft ***deze*** een bijzonder effect op bepaalde achtergestelde groepen, zoals ouderen, personen met een handicap en personen die tot een ***raciale of etnische*** minderheid behoren. ***Daarom moet ervoor*** worden ***gezorgd*** dat ***de transitie rechtvaardig en inclusief is en niemand aan zijn lot wordt overgelaten***.

Amendement

(3) De Europese Green Deal³¹ omvat een uitgebreide reeks elkaar versterkende maatregelen en initiatieven die gericht zijn op het bereiken van klimaatneutraliteit in de EU tegen 2050, en er wordt een nieuwe groeistrategie in vastgesteld die tot doel heeft de Unie om te vormen tot een eerlijke en welvarende samenleving, met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie. De Green Deal moet daarnaast het natuurlijk kapitaal van de Unie beschermen, behouden en verbeteren, en de gezondheid en het welzijn van de burgers beschermen. ***Deze transitie heeft voor lidstaten, regio's, economische sectoren en burgers verschillende gevolgen en is afhankelijk van hun specifieke situatie. Zij treft*** vrouwen en mannen ***bijvoorbeeld*** anders en heeft een bijzonder effect op bepaalde achtergestelde groepen. ***Het is daarom van essentieel belang ervoor te zorgen dat de Europese Green Deal wordt uitgevoerd op een manier die de economische, sociale en territoriale cohesie in de Unie, met inbegrip van haar ultraperifere gebieden, bevordert en dat de transitie rechtvaardig en inclusief is, met de nodige aandacht voor achtergestelde groepen*** zoals ouderen, personen met een handicap, ***personen die kampen met energie- of vervoersarmoede, kwetsbare micro-, kleine en middelgrote ondernemingen*** en personen die tot een minderheid behoren. ***In het bijzonder moet*** worden ***voorkomen*** dat ***er verstoringen optreden in kritieke sectoren die in de basisbehoeften van de economie en de maatschappij voorzien, zoals mobiliteit***.

³¹ Mededeling van de Commissie – De Europese Green Deal, COM(2019) 640 final van 11 december 2019.

³¹ Mededeling van de Commissie – De Europese Green Deal, COM(2019) 640 final van 11 december 2019.

Amendement 4

Voorstel voor een verordening Overweging 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 bis) De vervoerssector van de Unie is van fundamenteel belang voor de economische en sociale ontwikkeling van de Unie en voor het waarborgen van de territoriale toegankelijkheid en connectiviteit van alle regio's in de Unie. Tegelijkertijd is het koolstofvrij maken van de sector voor de Unie van doorslaggevend belang voor het verwezenlijken van haar doelstelling van vermindering van de broeikasgasemissies met 55 % tegen 2030 en haar langetermijndoelstelling van het uiterlijk in 2050 bereiken van klimaatneutraliteit. De Unie moet derhalve duurzaam vervoer realiseren en tegelijkertijd de werking van de interne markt en het wereldwijde concurrentievermogen van de Unie waarborgen, verstoringen voorkomen en sociale normen bewaken. Bij de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen van de lidstaten voor 2030 zoals vastgesteld in deze verordening moeten de inspanningen met name gericht zijn op het bevorderen van een toekomstbestendige en veerkrachtige vervoerssector. Daarom moeten de lidstaten alle beschikbare EU-middelen gebruiken om het koolstofvrij maken van de vervoerssector te begeleiden, rekening houdend met het feit dat momenteel de overgang naar koolstofarm vervoer voor een aantal vervoerswijzen technologisch gezien nog moeilijk blijft en ook wat

betreft efficiëntie en concurrentievermogen uitdagingen met zich meebrengt. Bij het zetten van vervolgstappen in de richting van een koolstofvrije vervoerssector moet het beginsel van technologische neutraliteit geëerbiedigd worden.

Amendement 5

Voorstel voor een verordening Overweging 3 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 ter) Er moet rekening worden gehouden met de sociale en economische gevolgen van de overgang naar een koolstofneutrale economie. Het beginsel van decarbonisatie moet hand in hand gaan met de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten, opdat ervoor gezorgd wordt dat er geen personen of regio's aan hun lot worden overgelaten.

Amendement 6

Voorstel voor een verordening Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(4) Bij Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad³² (de Europese klimaatwet) heeft de Unie de doelstelling om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit voor de hele economie te bereiken, in wetgeving vastgelegd. Bij die verordening is ook de bindende toezegging van de Unie vastgesteld om de nettobroeikasgasemissies (emissies na aftrek van verwijderingen) tegen 2030 met ten minste 55 % te reduceren ten opzichte van de niveaus van 1990.

(Niet van toepassing op de Nederlandse versie)

³² Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 (“Europese klimaatwet”) (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

Amendement 7

Voorstel voor een verordening Overweging 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(4 bis) Als een centrale sector in het veranderingsproces op weg naar duurzaamheid moet vervoer ongeacht de eventuele verdere ontwikkeling van het systeem voor de handel in emissierechten in Verordening (EU) 2018/842 opgenomen blijven. Tegelijkertijd mag een eventuele verdere en toekomstige marktgebaseerde oplossing andere en aanvullende wetgevingsmaatregelen op nationaal of Unie-niveau om de vervoersemmissies verder terug te dringen niet in de weg staan.

Amendement 8

Voorstel voor een verordening Overweging 5 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 bis) Gezien het kritieke belang voor het functioneren van onze samenlevingen van de gehele vervoerssector, met inbegrip van het weg-, spoor-, binnenvaart-, zee- en luchtvervoer, wordt van de sector verwacht dat zij een aanzienlijke bijdrage zal leveren aan de verwezenlijking van de klimaatdoelen zoals vastgesteld in de Europese klimaatwet.

Amendement 9

Voorstel voor een verordening Overweging 5 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 ter) Waterstof kan worden gebruikt als grondstof of energiebron in industriële en chemische procedés, en in het lucht- en zeevervoer, voor het koolstofvrij maken van sectoren waarin directe elektrificatie technologisch niet mogelijk of financieel niet rendabel is, alsook voor energieopslag om het energiesysteem waar nodig in evenwicht te brengen, waardoor het een belangrijke rol speelt bij de integratie van energiesystemen.

Amendement 10

Voorstel voor een verordening Overweging 5 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 quater) Zowel koolstofarme als hernieuwbare waterstof moet zich op de Europese energiemarkt ontwikkelen, rekening houdend met het feit dat deze verschillende infrastructuur- en investeringsbehoeften hebben, waarbij prioriteit moet worden gegeven aan investeringen die de productie van hernieuwbare energie snel genoeg zullen opschalen om de klimaat- en milieudoelstellingen van de Unie voor 2030 en 2050 te halen, en door koolstofarme waterstof als overbruggingstechnologie op korte termijn te benutten. De Commissie moet daarom beoordelen hoeveel, in welke gevallen en gedurende welke periode koolstofarme waterstof nodig zal zijn voor decarbonisatiedoelstellingen, totdat hernieuwbare waterstof deze functie

volledig kan overnemen. Daarnaast moeten de Commissie en de lidstaten wettelijke en economische belemmeringen verminderen om een snelle marktintroductie van hernieuwbare waterstof te bevorderen.

Amendement 11

Voorstel voor een verordening Overweging 5 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 quinquies) De Commissie heeft binnen het taxonomiekader van de EU dat is vastgesteld bij Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad^{1 bis} ontwerpregels voorgesteld voor de indeling van aardgas en kernenergie als groen in de context van doelstellingen in verband met klimaatverandering. Een dergelijke indeling zou de vervoerssector enorm helpen zijn koolstofvoetafdruk te verkleinen en de doelstellingen van de Europese Green Deal en het “Fit for 55”-pakket te verwezenlijken. Dit is met name van belang gezien het mogelijke verbod op de productie van voertuigen met inwendige verbrandingsmotoren na 2030, aangezien emissievrije voertuigen voor het opladen sterk afhankelijk zijn van elektrische energie en alleen veilige en betrouwbare kernenergie zou kunnen voldoen aan de behoeften van emissievrije voertuigen.

^{1 bis} Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13).

Amendement 12

Voorstel voor een verordening Overweging 5 sexies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 sexies) Het bij Verordening (EU) 2020/852 vastgestelde EU-taxonomiekader biedt bedrijven, beleggers en beleidsmakers passende definities die bepalen welke economische activiteiten als ecologisch duurzaam kunnen worden beschouwd. Dit kan investeerders zekerheid bieden, particuliere investeerders beschermen tegen greenwashing, bedrijven helpen klimaatvriendelijker te worden, versnippering van de markt afzwakken en investeringen helpen verschuiven naar waar zij het hardst nodig zijn.

Amendement 13

Voorstel voor een verordening Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7) Hoewel de handel in emissierechten ook van toepassing zal zijn op broeikasgasemissies van weg- en zeevervoer en gebouwen, blijft het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2018/842 ongewijzigd. Verordening (EU) 2018/842 blijft daarom van toepassing op de broeikasgasemissies van de binnenlandse scheepvaart, maar niet op die van de internationale scheepvaart. De voor nalevingscontroles in aanmerking te nemen broeikasgasemissies van een lidstaat die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2018/842 vallen, zullen nog altijd na de voltooiing van de inventarisevaluaties uit hoofde van Verordening (EU) 2018/1999 van het

(7) Het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2018/842 blijft ongewijzigd. De voor nalevingscontroles in aanmerking te nemen broeikasgasemissies van een lidstaat die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2018/842 vallen, zullen nog altijd na de voltooiing van de inventarisevaluaties uit hoofde van Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad³⁴ worden bepaald. Om de regeldruk te verminderen moet de Commissie het wetgevingskader ten aanzien van emissiereducties naar behoren herzien, met name in sectoren als vervoer waarvoor verschillende wetgevings- en prijsstellingsinstrumenten gelden, en

Europees Parlement en de Raad³⁴ worden bepaald.

³⁴ Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 1).

Amendement 14

Voorstel voor een verordening Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement 15

Voorstel voor een verordening Overweging 10

***indien nodig aanpassingen voorstellen om
mogelijke overregulering te voorkomen.***

³⁴ Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 1).

(Toepassingsgebied van de ESR)

Amendement

(9 bis) Rekening houdend met artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moeten de inspanningen en doelstellingen ter vermindering van de uitstoot van broeikasgassen worden aangepast aan de specifieke realiteit van de ultraperifere regio's, die structureel worden gekenmerkt door een afgelegen ligging, insulair karakter, kleine omvang, moeilijke topografie en dito klimaat en economische afhankelijkheid van enkele producten.

Door de Commissie voorgestelde tekst

(10) Om de doelstelling van een vermindering van de broeikasgasemissies met 55 % te verwezenlijken, zullen de sectoren die onder Verordening (EU) 2018/842 vallen ***hun emissies*** geleidelijk moeten terugdringen tot zij tegen 2030 ***een reductie*** van 40 % ten opzichte van de niveaus van 2005 hebben behaald.

Amendement

(10) Om de doelstelling van een vermindering van de broeikasgasemissies met 55 % te verwezenlijken, zullen ***lidstaten emissies voor*** de sectoren die onder Verordening (EU) 2018/842 vallen geleidelijk moeten terugdringen tot zij ***gezamenlijk*** tegen 2030 ***de EU-brede reductiedoelstelling*** van 40 % ten opzichte van de niveaus van 2005 hebben behaald.

Amendement 16

Voorstel voor een verordening Overweging 12 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(12 bis) Met het oog op een kosteneffectieve en billijke reductie van de broeikasgasemissies in alle sectoren die onder zowel Verordening (EU) 2018/842 als Richtlijn 2003/87/EG vallen, moet het voor de lidstaten mogelijk zijn een evenwicht te vinden tussen de reducties die zij in die sectoren in het kader van die instrumenten bereiken. Wanneer lidstaten hun emissies in die sectoren in een bepaald jaar meer dan evenredig hebben teruggebracht uit hoofde van Verordening (EU) 2018/842, is het eerlijk dat die lidstaten compensatie mogen toekennen aan die sectoren. Het moet in dergelijke gevallen dus mogelijk zijn voor lidstaten om een beperkte hoeveelheid emissierechten op grond van Richtlijn 2003/87/EG kosteloos toe te wijzen aan die sectoren, waarbij tevens moet worden gewaarborgd dat de respectieve kostenvoordelen worden doorgegeven aan burgers en bedrijven. De Commissie moet derhalve per sector jaarlijkse emissiebenchmarks voor die sectoren vaststellen aan de hand waarvan de geëvalueerde broeikasgasemissies van die sectoren in de lidstaten kunnen

worden beoordeeld. Een dergelijke sectorale jaarlijkse emissiebenchmark moet niet worden opgevat als een minimumstreefcijfer voor een sector, maar eerder als een drempel om flexibiliteit met betrekking tot Richtlijn 2003/87/EG mogelijk te maken.

Amendement 17

Voorstel voor een verordening Overweging 12 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(12 ter) De reductie-inspanningen van de lidstaten moeten gebaseerd blijven op het beginsel van solidariteit tussen de lidstaten en de noodzaak van duurzame economische groei in de hele Unie, rekening houdend met het relatieve bbp per hoofd van de bevolking van lidstaten. De jaarlijkse emissierechten voor lidstaten moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld in overeenstemming met de beginselen van billijkheid en kosteneffectiviteit, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met de economische capaciteit en het relatieve emissiereductiepotentieel en de kosten.

Amendement 18

Voorstel voor een verordening Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13) De COVID-19-pandemie heeft gevolgen gehad voor de economie van de Unie en de emissieniveaus in een mate die nog niet volledig kan worden gekwantificeerd. Aan de andere kant zet de Unie haar grootste stimuleringspakket ooit in, dat ook gevolgen voor de emissieniveaus kan hebben. Gezien deze

(13) Nieuwe dreigingen zoals de Russische oorlog in Oekraïne en de COVID-19-pandemie hebben in uiteenlopende mate en voor een variërend tijdsbestek tot op heden niet volledig kwantificeerbare gevolgen voor de Unie en haar lidstaten en hun emissieniveaus. Bovendien kunnen deze crises van invloed

onzekerheden is het passend *de emissiegegevens in 2025 te evalueren en de jaarlijkse emissieruimten zo nodig bij te stellen.*

zijn op de wijze waarop de lidstaten hun emissieniveaus kunnen verminderen. Gezien deze onzekerheden is het passend dat Verordening (EU) 2018/842 de lidstaten en sectoren voorziet van voorspelbare trajecten voor de vereiste emissiereducties tot 2030. Indien nodig moeten ten aanzien van strategische nood- of crisissituaties tijdelijke aanpassingen van de jaarlijkse emissieruimten echter mogelijk blijven, mits de nationale emissiereductiedoelstellingen voor 2030 in acht worden genomen en terdege rekening wordt gehouden met de flexibiliteit waarin Verordening (EU) 2018/842 voorziet. Bovendien dient ten aanzien van een lidstaat die zijn jaarlijkse emissieruimten overschrijdt, alleen een corrigerende procedure overeenkomstig deze verordening aan de orde te zijn.

Amendement 19

Voorstel voor een verordening Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 bis) De COVID-19-pandemie heeft aangetoond dat de vervoerssector van strategisch belang is. De invoering van groene corridors die zorgden voor zekere toeleveringsketens voor de gezondheidszorg en nooddiensten, essentiële voedselbevoorrading en farmaceutische producten, was een goede praktijk die in de toekomst voorrang moet krijgen boven emissiereductie in tijden van crisis.

Amendement 20

Voorstel voor een verordening Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(14) Daarom is het goed de jaarlijkse emissieruimten voor de jaren 2026 tot en met 2030 in 2025 te actualiseren. Dit moet gebeuren op basis van een uitgebreide evaluatie van de nationale inventarisgegevens die door de Commissie wordt uitgevoerd om het gemiddelde van de broeikasgasemissies van elke lidstaat voor de jaren 2021, 2022 en 2023 te bepalen.

Schrappen

Amendement 21

Voorstel voor een verordening Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(17) Gezien de invoering van een striktere nalevingsregeling in Verordening (EU) 2018/841 met ingang van 2026 is het passend de regeling dat indien de broeikasgasemissies die elke lidstaat in de periode van 2026 tot en met 2030 voor de sector land heeft gegenereerd hoger uitvielen dan zijn verwijderingen, de jaarlijkse emissieruimten dienovereenkomstig worden verkleind, af te schaffen. Artikel 9, lid 2, moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(17) De bepalingen van Verordening (EU) 2018/842 betreffende naleving moeten worden versterkt om enerzijds landen te ontmoedigen hun emissieruimten te overschrijden, onder meer via financiële sancties, en anderzijds de transparantie en doeltreffendheid van corrigerende maatregelen te vergroten.

Amendement 22

Voorstel voor een verordening Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18) De vaststelling van ambitieuzere doelstellingen in het kader van Verordening (EU) 2018/841 zal het voor de lidstaten moeilijker maken om nettoverwijderingen te genereren die voor

Schrappen

naleving in het kader van Verordening (EU) 2018/842 kunnen worden gebruikt. Bovendien zal de opsplitsing van het gebruik van de LULUCF-flexibiliteit in twee afzonderlijke perioden de beschikbaarheid van nettoverwijderingen voor de naleving van Verordening (EU) 2018/842 verder inperken. Als gevolg daarvan zouden sommige lidstaten moeite kunnen hebben hun doelstellingen uit hoofde van Verordening (EU) 2018/842 te halen, terwijl sommige lidstaten – dezelfde of andere – nettoverwijderingen zullen genereren die niet kunnen worden gebruikt voor de naleving van Verordening (EU) 2018/842. Zolang aan de in artikel 3 van Verordening (EU) 2021/1119 vastgestelde doelstellingen van de Unie wordt voldaan, met name wat betreft de maximumbijdrage van nettoverwijderingen, is het passend een nieuw vrijwillig mechanisme in de vorm van een aanvullende reserve aan te leggen dat de lidstaten zal helpen hun verplichtingen na te komen.

Amendement 23

Voorstel voor een verordening Overweging 18 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 bis) Het verwezenlijken van de doelstellingen van Verordening (EU) 2018/842 zal sommige lidstaten voor grote uitdagingen plaatsen. Het is daarom belangrijk te zorgen voor flexibiliteit, vooruitziendheid en overdraagbaarheid. Om de voortgang van de lidstaten bij het verminderen van de onder Verordening (EU) 2018/842 vallende broeikasgasemissies te beoordelen en transparantie te waarborgen, moeten de beoordeling en het verslag van de voortgang conform Verordening (EU) 2018/1999 zich met name richten op de emissiereducties in de sector

wegvervoer, en daarbij de werkelijke jaarlijkse uitstoot in de sector alsook de daarmee overeenkomende emissieruimten conform Verordening (EU) 2018/842 vermelden. Dit moet echter niet betekenen dat er sectorspecifieke minimumbijdragen, in welke vorm dan ook, worden ingevoerd, aangezien dit niet alleen de doelstellingen in gevaar zou brengen maar ook hun verwezenlijking zou verhinderen.

Amendement 24

Voorstel voor een verordening Overweging 18 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 ter) Uiterlijk zes maanden na elke algemene inventarisatie als bedoeld in artikel 14 van de Overeenkomst van Parijs moet de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag uitbrengen over de werking van Verordening (EU) 2018/842. Bij het opstellen van dat verslag moet de Commissie, voor zover relevant, rekening houden met het advies van de bij Verordening (EU) 2021/1119 ingestelde Europese wetenschappelijke adviesraad inzake klimaatverandering en, voor zover beschikbaar, met het advies van de nationale adviesorganen inzake klimaat.

Amendement 25

Voorstel voor een verordening Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 Verordening (EU) 2018/842 Artikel 4 – leden 2 en 3

(3) In artikel 4 worden de leden 2 en 3 vervangen door:

“2. Met inachtneming van de in de artikelen 5, 6 en 7 van deze verordening genoemde vormen van flexibiliteit en de aanpassing overeenkomstig artikel 10, lid 2, van deze verordening, en rekening houdend met een eventuele verkleining van de emissieruimte ingevolge artikel 7 van Beschikking nr. 406/2009/EG, zorgt elke lidstaat ervoor dat zijn broeikasgasemissies:

a) in de jaren 2021 en 2022 niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend met het gemiddelde van zijn broeikasgasemissies gedurende 2016, 2017 en 2018, zoals bepaald op grond van lid 3 van dit artikel, en eindigend in 2030 op de grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 1 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd. Het lineair traject van een lidstaat begint hetzij op vijf twaalfde van de afstand van 2019 tot 2020, hetzij in 2020 indien dat in een kleinere emissieruimte voor die lidstaat resulteert;

b) in de jaren 2023, **2024 en 2025** niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend in 2022 met de jaarlijkse emissieruimten voor die lidstaat, zoals bepaald op grond van lid 3 van dit artikel, en eindigend in 2030 op de grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 2 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd;

c) in de jaren 2026 tot en met 2030 niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend in 2024 met het gemiddelde van zijn broeikasgasemissies gedurende de jaren 2021, 2022 en 2023, zoals ingediend door de lidstaat op grond van artikel 26 van Verordening (EU) 2018/1999, en eindigend in 2030 op de

(3) In artikel 4 worden de leden 2 en 3 vervangen door:

“2. Met inachtneming van de in de artikelen 5, 6 en 7 van deze verordening genoemde vormen van flexibiliteit en de aanpassing overeenkomstig artikel 10, lid 2, van deze verordening, en rekening houdend met een eventuele verkleining van de emissieruimte ingevolge artikel 7 van Beschikking nr. 406/2009/EG, zorgt elke lidstaat ervoor dat zijn broeikasgasemissies:

a) in de jaren 2021 en 2022 niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend met het gemiddelde van zijn broeikasgasemissies gedurende 2016, 2017 en 2018, zoals bepaald op grond van lid 3 van dit artikel, en eindigend in 2030 op de grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 1 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd. Het lineair traject van een lidstaat begint hetzij op vijf twaalfde van de afstand van 2019 tot 2020, hetzij in 2020 indien dat in een kleinere emissieruimte voor die lidstaat resulteert;

b) in de jaren 2023 **tot en met 2030** niet hoger liggen dan de grenswaarde bepaald door een lineair traject, beginnend in 2022 met de jaarlijkse emissieruimten voor die lidstaat, zoals bepaald op grond van lid 3 van dit artikel, en eindigend in 2030 op de grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 2 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd;

grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 2 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd.

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot bepaling van de jaarlijkse emissieruimten voor elke lidstaat voor de jaren 2021 tot en met 2030, uitgedrukt in ton CO₂-equivalent, overeenkomstig de in lid 2 bedoelde lineaire trajecten.

Voor de jaren 2021 en 2022 bepaalt zij de jaarlijkse emissieruimten op basis van een uitgebreide evaluatie van de door de lidstaten overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 525/2013 ingediende recentste nationale inventarisgegevens betreffende het jaar 2005 en de jaren 2016 tot en met 2018 en vermeldt zij de waarde van de broeikasgasemissies uit 2005 voor elke lidstaat die wordt gebruikt om die jaarlijkse emissieruimten te bepalen.

Voor de jaren 2023, ***2024 en 2025*** bepaalt zij de jaarlijkse emissieruimten op basis van ***de*** overeenkomstig de tweede alinea ***vermelde waarde van de broeikasgasemissies uit 2005 voor elke lidstaat en de waarden van de beoordeelde nationale inventarisgegevens voor de jaren 2016, 2017 en 2018 als bedoeld in de tweede alinea.***

Voor de jaren 2026 tot en met 2030 bepaalt zij de jaarlijkse emissieruimten op basis van de overeenkomstig de tweede alinea vermelde waarde van de broeikasgasemissies uit 2005 voor elke lidstaat en een uitgebreide evaluatie van de recentste nationale inventarisgegevens voor de jaren 2021, 2022 en 2023 die door de lidstaten zijn ingediend overeenkomstig artikel 26 van Verordening (EU) 2018/1999.

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot bepaling van de jaarlijkse emissieruimten voor elke lidstaat voor de jaren 2021 tot en met 2030, uitgedrukt in ton CO₂-equivalent, overeenkomstig de in lid 2 bedoelde lineaire trajecten.

Voor de jaren 2021 en 2022 bepaalt zij de jaarlijkse emissieruimten op basis van een uitgebreide evaluatie van de door de lidstaten overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 525/2013 ingediende recentste nationale inventarisgegevens betreffende het jaar 2005 en de jaren 2016 tot en met 2018 en vermeldt zij de waarde van de broeikasgasemissies uit 2005 voor elke lidstaat die wordt gebruikt om die jaarlijkse emissieruimten te bepalen.

Voor de jaren 2023 ***tot en met 2030*** bepaalt zij de jaarlijkse emissieruimten op basis van ***het lineaire traject beginnend in 2022 met de jaarlijkse emissieruimten van die lidstaat voor dat jaar zoals bepaald*** overeenkomstig de tweede alinea, ***en eindigend in 2030 op de grenswaarde die voor die lidstaat in kolom 2 van bijlage I bij deze verordening is vastgelegd.***

Bij de vaststelling van de jaarlijkse emissieruimten voor elke lidstaat uit hoofde van dit lid zorgt de Commissie ervoor dat de doelstelling van de Unie voor de vermindering van broeikasgasemissies uit hoofde van deze

verordening in alle lidstaten op billijke en kosteneffectieve wijze wordt bereikt, rekening houdend met de in artikel 5 van deze verordening bedoelde flexibiliteit.

Voor sectoren waarop tegelijkertijd deze verordening en Richtlijn 2003/87/EG van toepassing zijn, zal de Commissie bij het bepalen van de jaarlijkse emissieruimten voor de periode van 2026 tot en met 2030 daarnaast voor elke lidstaat specificeren welk aandeel van de jaarlijkse emissieruimten overeenkomt met de emissies van deze sectoren (“jaarlijkse sectorale emissiebenchmark”).”

Amendement 26

Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 bis (nieuw)
Verordening (EU) 2018/842
Artikel 4 – lid 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 bis) In artikel 4 wordt het volgende lid ingevoegd:

“4 bis. Met onmiddellijke ingang vanaf ...[de datum van inwerkingtreding van deze verordening] houdt de Commissie in nauw overleg met lidstaten doorlopend zicht op het risico dat lidstaten hun jaarlijkse emissieruimten overschrijden als gevolg van onontkoombare hogere emissies die het resultaat zijn van maatregelen gericht op strategische nood- of crisissituaties, bijvoorbeeld om risico’s in verband met de toevoer van energie en brandstof te verzachten, herstel te bewerkstelligen of humanitaire bijstand te verlenen.

Onverminderd artikel 4, lid 1, kan de Commissie, indien zij concludeert dat de jaarlijkse emissieruimten van een lidstaat niet gehaald konden of kunnen worden om de in alinea 1 van dit lid genoemde redenen, de jaarlijkse emissieruimten van

die lidstaat tijdelijk aanpassen door middel van een uitvoeringshandeling, gericht op onontkoombare hogere emissies en terdege rekening houdend met het gebruik van flexibiliteit uit hoofde van artikel 5 en de veiligheidsreserve uit hoofde van artikel 11.”

Amendement 27

Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 ter (nieuw)
Verordening (EU) 2018/842
Artikel 4 – lid 5 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3 ter) In artikel 4 wordt het volgende lid toegevoegd:

“5 bis. Wanneer de Commissie verslag uitbrengt over haar jaarlijkse beoordeling uit hoofde van artikel 29 van Verordening (EU) 2018/1999, zet zij de onder deze verordening vallende emissies uiteen en vermeldt zij daarbij met name de jaarlijkse emissieruimten en de jaarlijkse emissies van de vervoerssector. In het verslag houdt de Commissie ook rekening met nationale omstandigheden en neemt zij een overzicht op van de nationale maatregelen die met het oog op emissiereductie zijn genomen, waarbij zij duidelijk de meerwaarde van de EU aangeeft.”

Amendement 28

Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 quater (nieuw)
Verordening (EU) 2018/842
Artikel 5

Bestaande tekst

Amendement

(3 quater) Artikel 5 wordt vervangen

Artikel 5

Flexibiliteit door middel van lenen,
reserveren en overdragen

1. Gedurende de jaren 2021 tot en met **2025** kan een lidstaat een maximale hoeveelheid van 10 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor het volgende jaar lenen.

2. Gedurende de jaren 2026 tot en met 2029 kan een lidstaat een maximale hoeveelheid van 5 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor het volgende jaar lenen.

3. Indien de broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het gebruik van de flexibiliteit krachtens dit artikel en artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat:

a) wat betreft het jaar 2021, het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte in reserve houden voor de daaropvolgende jaren, tot en met 2030, en

b) wat betreft de jaren 2022 tot en met 2029, het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte tot een niveau van 30 % van zijn jaarlijkse emissieruimten tot dat jaar in reserve houden voor de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.

4. Een lidstaat kan maximaal 5 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor een bepaald jaar overdragen aan andere lidstaten met betrekking tot de jaren 2021 tot en met 2025, en maximaal 10 % met betrekking tot de jaren 2026 tot en met 2030. **De ontvangende lidstaat kan die hoeveelheid gebruiken om te voldoen aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 voor het betrokken jaar of de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.**

5. Indien de beoordeelde broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het

door:

“Artikel 5

Flexibiliteit door middel van lenen,
reserveren en overdragen

1. Gedurende de jaren 2021 tot en met **2029** kan een lidstaat een maximale hoeveelheid van 10 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor het volgende jaar lenen.

3. Indien de broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het gebruik van de flexibiliteit krachtens dit artikel en artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat:

a) wat betreft het jaar 2021, het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte in reserve houden voor de daaropvolgende jaren, tot en met 2030, en

b) wat betreft de jaren 2022 tot en met 2029, het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte tot een niveau van 30 % van zijn jaarlijkse emissieruimten tot dat jaar in reserve houden voor de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.

4. Een lidstaat kan maximaal 5 % van zijn jaarlijkse emissieruimte voor een bepaald jaar overdragen aan andere lidstaten met betrekking tot de jaren 2021 tot en met 2025, en maximaal 10 % met betrekking tot de jaren 2026 tot en met 2030.

5. Indien de beoordeelde broeikasgasemissies van een lidstaat in een bepaald jaar onder zijn jaarlijkse emissieruimte voor dat jaar liggen, het

gebruik van de flexibiliteit krachtens de leden 1 tot en met 4 van dit artikel en krachtens artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte aan andere lidstaten overdragen. De ontvangende lidstaat kan die hoeveelheid gebruiken om te voldoen aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 voor dat jaar of de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.

6. De inkomsten die voortvloeien uit overdrachten van jaarlijkse emissieruimten overeenkomstig de leden 4 en 5, **kunnen** door de lidstaten **worden** gebruikt om klimaatverandering in de Unie **of in derde landen** aan te pakken. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van acties die overeenkomstig dit lid worden ondernomen.

7. Overdrachten van jaarlijkse emissieruimten overeenkomstig de leden 4 en 5 kunnen voortkomen uit een project of programma voor de beperking van broeikasgassen dat in de verkopende lidstaat wordt uitgevoerd en door de ontvangende lidstaat wordt bekostigd, op voorwaarde evenwel dat dubbel telling wordt voorkomen en dat de traceerbaarheid wordt gegarandeerd.

8. De lidstaten kunnen zonder enige kwantitatieve beperking, en mits dubbel telling wordt voorkomen, gebruikmaken van kredieten voor projecten, afgegeven overeenkomstig artikel 24 bis, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG, om aan hun verplichtingen uit hoofde van artikel 9 van deze verordening te voldoen.

gebruik van de flexibiliteit krachtens de leden 1 tot en met 4 van dit artikel en krachtens artikel 6 meegerekend, kan deze lidstaat het resterende deel van zijn jaarlijkse emissieruimte aan andere lidstaten overdragen. De ontvangende lidstaat kan die hoeveelheid gebruiken om te voldoen aan zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 9 voor dat jaar of de daaropvolgende jaren, tot en met 2030.

6. De inkomsten die voortvloeien uit overdrachten van jaarlijkse emissieruimten overeenkomstig de leden 4 en 5, **worden** door de lidstaten gebruikt om klimaatverandering **en energie- en vervoersarmoede** in de Unie **met betrekking tot de in artikel 2 genoemde sectoren** aan te pakken. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van acties die overeenkomstig dit lid worden ondernomen **en maken die informatie openbaar**.

7. Overdrachten van jaarlijkse emissieruimten overeenkomstig de leden 4 en 5 kunnen voortkomen uit een project of programma voor de beperking van broeikasgassen dat in de verkopende lidstaat wordt uitgevoerd en door de ontvangende lidstaat wordt bekostigd, op voorwaarde evenwel dat dubbel telling wordt voorkomen en dat de traceerbaarheid wordt gegarandeerd.

8. De lidstaten kunnen zonder enige kwantitatieve beperking, en mits dubbel telling wordt voorkomen, gebruikmaken van kredieten voor projecten, afgegeven overeenkomstig artikel 24 bis, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG, om aan hun verplichtingen uit hoofde van artikel 9 van deze verordening te voldoen.

8 bis. Een lidstaat wiens beoordeelde broeikasgasemissies afkomstig van de sectoren vallend onder zowel deze verordening als Richtlijn 2003/87/EG, voor een bepaald jaar in de periode 2026 tot en met 2030 onder zijn jaarlijkse

sectorale emissiebenchmark voor dat jaar liggen, kan in de 24 maanden volgend op dat jaar kosteloos ETS-emissierechten toewijzen aan gereguleerde entiteiten uit hoofde van Richtlijn 2003/87/EG. De hoeveelheid kosteloze ETS-emissierechten blijft beperkt tot het verschil tussen de jaarlijkse sectorale emissiebenchmark en de beoordeelde broeikasgasemissies van de betrokken sectoren. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de hoeveelheid kosteloze ETS-emissierechten die hij voornemens is te gebruiken. Die hoeveelheid wordt geschrapt uit de jaarlijkse emissieruimte van de lidstaat.”

(Verordening (EU) 2018/842)

Amendement 29

Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – alinea 1 – punt 5 bis (nieuw)
Verordening (EU) 2018/842
Artikel 8

Bestaande tekst

Artikel 8

Corrigerende maatregelen

1. Indien de Commissie bij haar **jaarlijkse** beoordeling overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) **nr. 525/2013**, rekening houdend met het beoogd gebruik van de flexibiliteit als bedoeld in de artikel 5, 6 en 7 van de onderhavige verordening, constateert dat een lidstaat onvoldoende vooruitgang boekt bij het voldoen aan zijn verplichtingen op grond van artikel 4 van deze verordening, dient die lidstaat binnen drie maanden bij de Commissie een actieplan met corrigerende maatregelen in dat het volgende omvat:

Amendement

(5 bis) Artikel 8 wordt vervangen door:

“Artikel 8

Corrigerende maatregelen

1. Indien de Commissie bij haar **tweejaarlijkse** beoordeling overeenkomstig artikel 29 van Verordening (EU) **2018/1999**, rekening houdend met het beoogd gebruik van de flexibiliteit als bedoeld in de artikel 5, 6 en 7 van de onderhavige verordening, constateert dat een lidstaat onvoldoende vooruitgang boekt bij het voldoen aan zijn verplichtingen op grond van artikel 4 van deze verordening, dient die lidstaat binnen drie maanden bij de Commissie een actieplan met corrigerende maatregelen in dat het volgende omvat:

a) aanvullende maatregelen die de lidstaat zal uitvoeren om te voldoen aan zijn specifieke verplichtingen op grond van artikel 4 van deze verordening, via nationale beleidsinitiatieven en maatregelen en de uitvoering van maatregelen van de Unie;

b) een strikt tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen, zodat de jaarlijkse vooruitgang bij de uitvoering kan worden beoordeeld.

2. Het Europees Milieuagentschap staat, overeenkomstig zijn jaarlijkse werkprogramma, de Commissie bij in haar werkzaamheden om zulke actieplannen met corrigerende maatregelen te beoordelen.

3. De Commissie **kan** over de soliditeit van de overeenkomstig lid 1 ingediende actieplannen met corrigerende maatregelen advies **uitbrengen**. **Zij doet dat in voorkomend geval** binnen vier maanden na de ontvangst van die plannen. De betrokken lidstaat houdt **zo veel mogelijk** rekening met het advies van de Commissie en **kan** zijn actieplan met corrigerende maatregelen dienovereenkomstig **herzien**.

-a) een grondige analyse van de situatie in de lidstaat met onder andere een sociaal-economische beoordeling om te bezien of de lidstaat in staat is zijn emissies terug te dringen;

a) aanvullende maatregelen die de lidstaat zal uitvoeren om te voldoen aan zijn specifieke verplichtingen op grond van artikel 4 van deze verordening, via nationale beleidsinitiatieven en maatregelen en de uitvoering van maatregelen van de Unie, **en erop toeziend dat maatregelen vanuit sociaal, economisch en ecologisch oogpunt duurzaam zijn;**

b) een strikt tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen, zodat de jaarlijkse vooruitgang bij de uitvoering kan worden beoordeeld.

2. Het Europees Milieuagentschap staat, overeenkomstig zijn jaarlijkse werkprogramma, de Commissie bij in haar werkzaamheden om zulke actieplannen met corrigerende maatregelen te beoordelen.

3. De Commissie **brenkt** over de soliditeit van de overeenkomstig lid 1 ingediende actieplannen met corrigerende maatregelen advies **uit** binnen vier maanden na de ontvangst van die plannen. De betrokken lidstaat houdt **volledig** rekening met het advies van de Commissie en **herziet** zijn actieplan met corrigerende maatregelen dienovereenkomstig. **Indien de betrokken lidstaat geen gevolg geeft aan een aanbeveling of een aanzienlijk deel daarvan, moet hij dit motiveren.**

De actieplannen met corrigerende maatregelen, eventuele herzieningen en de in de eerste alinea bedoelde adviezen van de Commissie zijn toegankelijk voor het publiek.”

(Verordening (EU) 2018/842)

Amendement 30

Voorstel voor een verordening

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6

Verordening (EU) 2018/842

Artikel 9 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. *Indien de broeikasgasemissies van een lidstaat in de in artikel 4 van Verordening (EU) 2018/841 bedoelde periode van 2021 tot en met 2025 hoger lagen dan de verwijderingen, zoals bepaald overeenkomstig artikel 12 van die verordening, verkleint de centrale administrateur de jaarlijkse emissieruimten voor deze lidstaat met een hoeveelheid gelijk aan de omvang in ton CO₂-equivalent van die bovenmatige broeikasgasemissies voor de desbetreffende jaren.*

Amendement

2. *Een lidstaat die zijn jaarlijkse emissierechten in twee of meer opeenvolgende jaren overschrijdt, herziert het zijn nationaal energie- en klimaatplan en de nationale langetermijnstrategie. Die herziening wordt binnen twaalf maanden voltooid. De Commissie kan aanbevelingen doen over de wijze waarop het nationaal energie- en klimaatplan en de nationale langetermijnstrategie van de lidstaat moeten worden herzien. De lidstaat stelt de Commissie in kennis van het herziene plan en verklaart daarbij hoe de niet-naleving van de nationale jaarlijkse emissieruimten zal worden verholpen met de voorgestelde herzieningen en in voorkomend geval hoe daarmee gehoor wordt gegeven aan de aanbevelingen van de Commissie. Indien het nationale energie- en klimaatplan of de nationale langetermijnstrategie niet wezenlijk wordt gewijzigd, leidt de Commissie in voorkomend geval een inbreukprocedure in.*

Amendement 31

Voorstel voor een verordening

Artikel 1 – alinea 1 – punt 7 bis (nieuw)

Verordening (EU) 2018/842

Artikel 15

Bestaande tekst

Artikel 15

Evaluatie

1. Deze verordening wordt voortdurend geëvalueerd, waarbij onder

Amendement

(7 bis) Artikel 15 wordt vervangen door:

“Artikel 15

Evaluatie

1. Deze verordening wordt voortdurend geëvalueerd, waarbij onder

meer rekening wordt gehouden met de veranderende nationale omstandigheden, de wijze waarop alle sectoren van de economie bijdragen tot de vermindering van broeikasgasemissies, de internationale ontwikkelingen en de inspanningen ter verwezenlijking van de doelstellingen op lange termijn van de Overeenkomst van Parijs.

2. De Commissie brengt binnen zes maanden na elke algemene inventarisatie zoals overeengekomen in artikel 14 van de Overeenkomst van Parijs verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering van deze verordening, waaronder het evenwicht tussen aanbod van en vraag naar jaarlijkse emissieruimten, alsmede over de bijdrage van deze verordening aan de algehele doelstelling van de Unie inzake de vermindering van broeikasgasemissies voor 2030 en de bijdrage ervan aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs, met name met betrekking tot de behoefte aan aanvullende beleidsinitiatieven en maatregelen van de Unie met het oog op de noodzakelijke broeikasgasemissiereducties door de Unie en haar lidstaten, met inbegrip van een kader voor de periode na 2030, en kan, indien passend, voorstellen indienen.

meer rekening wordt gehouden met de veranderende nationale omstandigheden, de wijze waarop alle sectoren van de economie bijdragen tot de vermindering van broeikasgasemissies, **en waarbij in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de evolutie van de vervoerssector, de kosten en baten van de hiermee gepaard gaande maatregelen – met inbegrip van alle relevante klimaatwetgeving – voor verschillende sectoren van de economie en voor burgers**, de internationale ontwikkelingen en de inspanningen ter verwezenlijking van de doelstellingen op lange termijn van de Overeenkomst van Parijs, **daarbij tegelijkertijd de regelgevingslast tot een minimum beperkt houdend en overregulering vermijdend.**

2. De Commissie brengt binnen zes maanden na elke algemene inventarisatie zoals overeengekomen in artikel 14 van de Overeenkomst van Parijs verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering van deze verordening, waaronder het evenwicht tussen aanbod van en vraag naar jaarlijkse emissieruimten, alsmede over de bijdrage van deze verordening aan de algehele doelstelling van de Unie inzake de vermindering van broeikasgasemissies voor 2030 en de bijdrage ervan aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs, met name met betrekking tot de behoefte aan aanvullende beleidsinitiatieven en maatregelen van de Unie met het oog op de noodzakelijke broeikasgasemissiereducties door de Unie en haar lidstaten, met inbegrip van een kader voor de periode na 2030, **of de noodzaak tot het terugdraaien van bestaand beleid en bestaande maatregelen daar waar sprake is van overregulering, met name in de weg- en zeevervoersectoren in het kader van deze verordening**, en kan, indien passend, voorstellen indienen.”

(Verordening (EU) 2018/842)

PROCEDURE VAN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Titel	Wijziging van Verordening (EU) 2018/842 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen
Document- en procedurenummers	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Bevoegde commissie Datum bekendmaking	ENVI 13.9.2021
Advies uitgebracht door Datum bekendmaking	TRAN 13.9.2021
Rapporteur voor advies Datum benoeming	Angel Dzhambazki 10.11.2021
Behandeling in de commissie	7.2.2022
Datum goedkeuring	28.4.2022
Uitslag eindstemming	+ : 28 - : 8 0 : 12
Bij de eindstemming aanwezige leden	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Erik Bergkvist, Izaskun Bilbao Barandica, Paolo Borchia, Karolin Braunsberger-Reinhold, Marco Campomenosi, Massimo Casanova, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Giuseppe Ferrandino, Carlo Fidanza, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Tomasz Piotr Poręba, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Henna Virkkunen, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Leila Chaibi, Clare Daly, Pär Holmgren

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

28	+
ECR	Carlo Fidanza, Tomasz Piotr Poręba, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Massimo Casanova
PPE	Magdalena Adamowicz, Karolin Braunsberger-Reinhold, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Henna Virkkunen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	István Ujhelyi

8	-
NI	Mario Furore
The Left	Leila Chaibi, Clare Daly, Elena Kountoura
Verts/ALE	Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Pär Holmgren, Tilly Metz

12	0
ECR	Peter Lundgren
ID	Julie Lechanteux, Philippe Olivier
S&D	Andris Ameriks, Erik Bergkvist, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Bogusław Liberadzki, Rovana Plumb, Vera Tax, Petar Vitanov

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding